

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

Hvad er da de lovbundne Udgifter? Det er, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller nævnte, Militæruddgifterne, det er Lønningerne, og det er sociale Udgifter! At Renterne skal betales, er vi fornuftigvis alle sammen enige om.

Men naar Spørgsmaalet om Tilpasning sættes i Forbindelse med Militæruddgifterne, saa har vi ikke hidtil haft Mulighed for at faa Ørenlyd hos det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal. Hvis det ærede Medlem paa dette Omraade er Tilhænger af en stærk Tilpasning, hvilket formentlig maa betyde en stærk Nedsættelse af Militæruddgifterne, skal han ikke forgæves banke paa hos os, saa vil der være Mulighed for en virkelig betydelig Nedsækering, en virkelig Tilpasning paa dette Omraade, men hidtil har jeg ikke haft Indtryk af, at det var dær, det ærede Medlem stærkest ønskede at faa Tilpasning.

Tilbage bliver saa Spørgsmaalet om Lønninger og sociale Udgifter. Nu ønsker jeg da at spørge Venstre, om man med Hensyn til Lønningerne mener, at Tilpasningen skal være den samme, naar Kronen er i 100, som naar Kronen er et andet Sted. Jeg kunde ogsaa ønske at vide, om Venstre, der for et Aar siden var med til at gennemføre Tjenestemandsløven, nu mener, at Tjenestemandene gennem Nedsættelse af Lønnen skal bidrage til at skaffe de nødvendige Midler til Veje, medens andre Borgere under samme Forhold, under samme Kaar intet Bidrag skal give. De andre Borgeres Kaar har Rigsdagen ingen Indflydelse paa. Jeg spørger derfor Venstre, om man mener, at Tjenestemandenes Lønninger skal nedsættes for at skaffe de Midler til Veje, som ogsaa Venstre maa kræve skal skaffes til Veje, hvis der skal være nogen Mening i de Forslag, de møder med, og som jo kræver yderligere Udgifter. Jeg ønsker at vide, om Tjenestemandene skal bære det, medens alle andre i de private Erhverv kan beholde al den Fortjeneste, de har. Vi maa jo nemlig gaa ud fra, at Stillingen i Forhold til det Tidspunkt, da Lønningslovene blev vedtaget, ligger saa nogenlunde nu som da.

Jeg kommer saa til de sociale Udgifter. De vilde, fordelt efter Reglerne i den nye Sociallov, mærkes mindre trykkende, fordi de vilde blive fordelt paa et rimeligere Grundlag end nu. Men jeg spørger Venstre: Vil Venstre sætte disse Udgifter ned for at undgaa en ekstra Skat paa de store Indkomster? Det vil betyde, at Aldersrentenyderne skal sætte deres beskedne Kaar ned, medens

de Folk, der har de store Indtægter, kan leve, som om der intet var sket i dette Land. Naar Venstre gaar imod nye Skatter og samtidig erkender Nødvendigheden af, at Staten overtager en Række Udgifter, har vi Krav paa at faa at vide, hvor Pengene skal tages fra. Vi kan ikke blive ved at nøjes med taaget Tale om Tilpasning. Vi maa kræve bestemt Besked af Venstre, hvor de vil sætte ind.

Naar det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal nu siger, at den Krisehjælp, der ydes til Landbruget, er en Hjælp til Kommunerne, og paa et senere Tidspunkt siger, at Kommunernes Økonomi er ved at bryde sammen, fordi de opretholder store Udgifter, som de ikke kan bære, er det en Anklage mod Sogneraadene, mod Kommunalebestyrelserne Landet over, som ikke er begrundet. De Mænd forstaar deres Ansvar lige saa fuldt som andre. De staar overfor de enkelte Mennesker, hvis Velfærd det drejer sig om, hvis Forhold de har at gøre med i den daglige Administration, de staar overfor de Mennesker, der skal betale til disse Formaal, og de føler deres Ansvar saa stærkt som nogen. Og de er ikke tjent med at blive beskyldt af en politisk Fører for, at de opretholder Udgifter, der ikke er rimelige. Og hvis det ærede Medlem derefter vil sige, at de udreder disse Udgifter, fordi de er nødt til det efter bestaaende Love, siger jeg, at hvis Kommunerne selv kunde bestemme deres Udgifter, vilde de ikke blive mindre, end de er i Dag, idet de ikke vilde give en ringere Hjælp til social Forsorg i al Almindelighed end nu. Og den Skat, der betales i Kommunerne, gaar til Kommunernes eget Formaal, ikke til andre Erhverv, den gaar ikke til Byerne; den gaar til lokale Formaal, som den enkelte Kommune har Nytte af.

Det er derfor ikke berettiget at sige, at Kommunerne opretholder alt for store Udgifter, men man fører en Politik fra det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Side, der vil gøre det umuligt for Kommunerne at administrere. Og Hensigten er jo, at man ved Lovgivning vil forhindre Kommunerne i at administrere, som de administrerer nu.

Jeg tror, Kommunerne vil afvise en Bemærkning som den fra det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Side, og det vil ogsaa alle hans Partifæller gøre, som sidder med Flertallet i en Mængde af Landets Kommuner og administrerer akkurat paa samme Maade som alle andre Sogneraad med andet politisk Flertal. De vil ikke føle sig tilfreds-stillede ved, at deres politiske Fører staar op